

4. "Όσοι θέλουνε τὸ **Νουμά** γιὰ τὸ 1915, πρέπει νὰ τὸ δηλώσουνε ὡς τὶς 10 τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1914 μὲ γράμμα τους πρὸς τὸν κ. Δ. Ταγκόπουλο ἐκδόστη τοῦ **Νουμά**, καὶ εἴτε νὰ στείλουνε μαζί τὴ συντρομὴ τους εἴτε νὰ δηλώσουνε ἕνα μὲ ποιὰ ἐποχὴ τοῦ 1915 θὰ τὴ στείλουνε.

5. "Όσοι μποροῦνε, ἂς δηλώσουνε καὶ ἂς στείλουνε περισσότερες συντρομέες. Γιὰ ὅσες γραφτοῦνε, τόσα φύλλα θὰ κίρουνε, καὶ ἂς τὰ χαρίζουνε ὁ καθένας στοὺς φίλους του. Ὁ **Νουμάς** ὑποχρέωση ἄλλη δὲ θάχη παρὰ νὰ τοὺς στέλνη ταχυτικὰ τὰ φύλλα. "Ἔτσι, σὲ παλιότερα χρόνια, οἱ **φιλόμουσοι** τῆς Καθαρέουσας γραφόντανε γιὰ 100 λ. χ. σώματα, καὶ τὰ πλερώνανε, στὰ ἔργα τοῦ βγάζανε οἱ ὁμοῦδεάτες οἱ δικοὶ τους. Χαρὰ στὸ φίλο μας, καὶ καμῆρι μας ὁ φίλος τοῦ θὰ κάμῃ τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὸ **Νουμά**.

6. "Ἐχοντας γιὰ βάση τὶς ὑπογραφές ἢ τὶς συντρομέες τοῦ θὰ λάβῃ ὁ Ταγκόπουλος ὡς τὶς 10 τοῦ Δεκεμβρίου, θὰ συντάξουμε τὸν προὑπολογισμὸ τοῦ φύλλου γιὰ τὸ 1915, ἐμεῖς οἱ ὑπογραμμένοι ἐδῶ, θὰ ὀρίσουμε πόσα φύλλα θὰ βγοῦνε καὶ μὲ πόσες τὸ λιγώτερο σελίδες τὸ καθένα, λογαριάζοντας πάντα πὼς πρέπει νὰ ζήτουνε, καὶ ὅχι μὲ ἀγέρχ μοναχά, τὸ πρόσωπο ἢ τὰ πρόσωπα τοῦ θάφιρῶν τὸν καιρὸ καὶ τὸν κόπο τους στὴν ὕλική δουλειὰ τοῦ φύλλου.

7. "Όσοι, ἔπως εἶπαμε, δηλώσουνε ἢ στείλουνε τὶς συντρομέες τους γιὰ τὸ 1915, θὰ δοῦνε τὰ ὀνόματά τους τυπωμένα στὸ τελευταῖο φύλλο τοῦ 1914. "Ἄν ἀπὸ μετριασφροσύνη δὲ θέλουνε νὰ τυπωθοῦνε ἄλλα-κερα, πρέπει νὰ δηλώσουνε ψευτόνομα ἢ τάρχηκά τους. Ὁ ἕρος ἀφτὸς δὲν ἔχει καμιά ἐξίχρηση. "Ἔτσι μόνο θὰ μπορέσουμε νὰ μετρηθοῦμε ὅσοι ἀγαποῦμε τὸν ἀγῶνα μας, κ' ἔτσι θὰ ξέρουνε ἔλοι μὲ τί πόρους θὰ βῆγῃ ὁ **Νουμάς** στὰ 1915.

8. "Όσοι δηλώσουνε καὶ δὲ στείλουνε, θὰ δοῦνε τὰ ὀνόματά τους ἑξατυπωμένα ὀλόγραφα, ἂν περῶση ὁ καιρὸς τοῦ θὰ δηλώσουνε.

9. Τὸν Ὀκτώβρι τοῦ 1915 θὰ γίνῃ ἄλλη δὴλωσι γιὰ τὸ 1916.

Παρίσια — Ἀθήνα, τέλη τοῦ Σταβροῦ, 1914.

ΨΥΧΑΡΗΣ
Ν. ΠΟΡΙΩΤΗΣ
ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ

ΝΤΕ ΛΑ ΜΠΡΟΥΓΕΡ.— Ἀναριθμητοὶ ἄνθρωποι κατατρέφονται ἀπὸ τὸ χαρτοπνίγινο, καὶ λένε μὲ ψυχραιμία πὼς δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν ἂν δὲν παίξουν. Τὶ ἠλιθιότητα! (Ὁ ἀσχυροῦς τὸν κανένα νὰ πῆ, ὅτι δὲν μπορῆ νὰ ζήτῃ χωρὶς νὰ κλέψῃ, νὰ δολοφονήσῃ, νὰ ἀκολουθῇ ρέμπελο βίον;

ΓΥΡΩ ΑΠὸ ΤΗΝ ΤΙΤΑΝΟΜΑΧΙΑ

Καμική μα κα' ἀπελπιστική ἢ λυπηρὴ κα' ἀγαπᾶ χτήση μερικῶν, πὼς ὁ πόλεμος δὲν εἶναι σήμερα λιγότερο βάρβαρος ἀπὸ τους πολέμους τῶν Ὀυνῶν ἢ τῶν Τούρκων τοῦ Ὀσμῶν ἢ τοῦ Βαγιαζίτη: Φιλανθρωπὸς πόλεμος, πολιτισμενὸ ἀλληλοφθῶνον, χριστιανικὴ ἀρπαγή, λουλοδενία βία, βελουδενία κανονία, τσοκολατενία οδουζία, μεταξωτὸ ξεκοιλιασμά,—νὰ ἡ μεγαλή Ὀυτοπία, la grande illusion! Το ναὶ καὶ το ὅχι σε μὴ λέξῃ.

Όσοι δὲν εἶδ'νε ἀπὸ κοντὰ τὸν πόλεμο, ἢ ὅσοι τὸν εἶδαν, μα δὲ μπορεῖσαν ἢ δὲ θελήσαν νὰ τονε νιωσοῦν, τριβοῦνε τὰ ματιὰ τους βλέποντας αὐτὰ που γίνονται στο μέγαλο μακρῖο τοῦ 1914. Καὶ ἀγαπᾶ χτοῦμε γιὰ τὶς γερμανικὲς θηριωδίες καὶ βρῆραροτήτες, ἐπειδὴ διαδύζουμε τὶς ἐλληνικὲς ἐφημερίδες, που εἶναι τὸ ἴδιο, κα' ἴσως καὶ περισσότερο, σα νὰ διαδύζουμε τὶς γαλλικὲς ἢ τὶς ἐγγλεζικὲς ἢ τὶς ρουσικὲς. Ἄν παλε διαβάζαμε τὶς γερμανικὲς ἢ βιεννεζικὲς, ἢ ἀγαπᾶ χτήση μας θὰ εἶτανε γιὰ τὶς γαλλικὲς, ἐγγλεζικὲς καὶ ρουσικὲς βρῆραροτήτες. Ὁ κόσμος ψαχνεὶ στα σκοτεινὰ γιὰ τὴν ἀλήθεια: μα ἡ ἀλήθεια δὲ βρισκεται ἐκεῖ που τὴ ζήτησαν καὶ τὴνε ζήτησαν καὶ που δὲ βρισκεται, γιὰ τὸ ψεμὸ εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἀρχοντάς στὸν κόσμον αὐτό.

Ὁ πόλεμος δὲ γίνεται, οὔτε μὲ κομῆτι, οὔτε μὲ λουλοδία. Πόλεμος θὰ πει, ἢ ἐπίδωλη τῆς θελήσης τοῦ ἐνὸς ἀπᾶνω στὴ θελήσει τοῦ ἄλλου: **ἡ Νίκη μὲ καθε τρόπο καὶ καθε μεσο**. Φονὸς καὶ δολοφονία, ἀπατή καὶ κατασκοπία, ψεμὰ καὶ συκοφαντία. Ὅλα.

Καὶ οἱ συνθήκες; Οἱ συνθήκες εἶναι νομοὶ ἀνθρώπων. Καὶ οἱ νομοὶ υποθετοῦνε καποιον που ἔχει τους ἐφαρμοστέ: μα στᾶν αὐτοὶ που ἐφτιασαν τους νομοὺς πιαστοῦνε ἀναμεταξὺ τους, πὼς θελετε νὰ τους ἐπιβάλλει; Νόμος πια εἶναι ἢ βία, καὶ ὅλες οἱ συνθήκες δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο ἀπὸ ἐνα κομᾶτι χάρτι.

Πολιτισμενὸς πόλεμος καὶ βρῆραρος πόλεμος: κα' οἱ δύο βρῆραροι εἶναι. Ἡ διαφορά εἶναι πὼς στὸν πρῶτον ἢ βρῆραροτήτα γίνεται μόνον καὶ μόνον γιὰ τὸ σκοπὸ τῆς νίκης, ἐνω στὸ δευτερο γίνεται καὶ παραπανητικὴ βρῆραροτήτα, ἐτσι γιὰ τὴν ἡδονὴ τῆς καταστροφῆς, τοῦ σκοτωμοῦ καὶ τοῦ παιδεμοῦ. Μὴ εἶναι τόσο δυσκόλο πρᾶμα νὰ ζήτῃ κανεὶς ἀπὸ ἐνα ὀλοκληρὸ λαὸ, ἀναθρεμένο μὲ τὸ μῖτος, βρῆραροτήτα πολιτισμένη, που πρέπει κανεὶς νὰ περιμενεῖ πὼς **σιγουρα καὶ παντοτε**, μαζί μ' αὐτὴνε, ἔχει γίνῃ καὶ λιγῆ ἢ πολλὴ βρῆραρο βρῆραροτήτα.

Δὲν κηρύχνω μ' ὀλ' αὐτὰ τὴν παγκόσμια εἰρήνη.